

Skråköpings-Kråkvinkels järnväg

E . li - ta vi - sa ja nu vill nys - ta ur mej, den hand - lar om
Skrå - kö - pings - Kråk - vin - kels järn - väg, ty på den järn - vä - jen
åk - te just ja i mis - som - mer - hel - ja då bor - ta ja va.

En åklapp ja köfte å klev in i e låda,
som de kallte för vagn, men ja säger: Gu'nåda
den mänska som försökte å ställa sej rak,
för ho vart nog varse att där fanns ett tak.

I tjuge minuter stog stinsen å blåste
i pipa å fäkte mä arma å flåste,
sen bar dä iväj bort te lokomotivet
där satt förarn å ellarn å spelte tju'ett.

Te slut sattes tåget igång så bevare
vi ramlade huller å buller om varare.
Men ja tror att vi knappt hade åkt en minut
förn di skrek att bå vattnet å kola tatt slut.

Ett hjälplokomotiv skicktes etter förstår sej,
mä åbruten skorsten å föglabo på sej.
Men när dä var förspänt å allting va klart,
dä örka dä hälskuttet inte te drat.

Konduktörn han befallte: Kliv å nu igen si
å skjut på uttå attan varedesta en si.
Vi sköt å vi svettas, te varara vi sa:
På den här bana åker en billit å bra.

Ve första station ä ju klart vi skull stanna,
men där blåste dä mä' vär, å bar utför mä däsamma.
Lättet gå mä dä går, skrek en person,
di kan väl för hällskotte flytta station.

Men i en oppförsbacke si där va dä täfft si
å trötta dä va vi varendesta käfft si.
Men e löcka i olöcka va väl te slut,
att vi träffa en gubbe som hadde en stut.

Han satt stuten för tåget, å satte sej på si
å jädran förbluttat nu va dä bar å si.
Vi löckligt å väl kom te Skråköpings sta
fyra timmar för tidigt, men snälltåg dä va.